

162.

Z Uherské strany.

Me-zí dvě-ma vr-šky hlu-bo-ká do - li - na, ne - se sa ti, mi - lá,
ža-łost-ná no - vi - na.

163.

Ze Želetic.

Za ho - ra - ma, za le-sem a v tem ho-donským háj-ku, pa-se šo-haj
ko - ní - čky v sa-mém ma-ry-ján - ku, v samém ma-ry-ján - ku.

164.

Z Velké.

*Pozvolna.**Zdlouhavěji.*

Dyž ju pres ploth presa-zo-val, ja tak jí on pri-ka - zo-val: daj si, dě
ve-čko po-zor, fú - ká vě - trí - ček od hor!

165.

Z Hrušek.

By-ła svad'ba, by-ła, jedných mladých lu - dí, ej, by - li na ňu zva-ní
cū - zo-zem - ščí pá - ni.

Była svad'ba, była
jedných młodych ludów,
ej byli na ňu zwaní
cuzozemščí páni.

Do kostela išli,
nevěsta plakala,
ej od velkéj žalosti,
až k zemi padała.